

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 czerwca 2013 roku

Sąd Okręgowy w Kielcach IX Wydział Karny-Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: SSO Anna Szeliga

Protokolant: st.sekr.sądowy Iwona Stefańska

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Kielcach Andrzeja Kędziory

po rozpoznaniu w dniu 25 czerwca 2013 roku

sprawy D. L.

oskarżonego o przestępstwo z art. 178a § 4 k.k.

na skutek apelacji wniesionej przez oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Sandomierzu

z dnia 31 stycznia 2013 roku sygn. akt II K 953/12

I. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok uznając apelację za oczywiście bezzasadną;

II. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 140 (sto czterdzieści) złotych tytułem kosztów sądowych w postępowaniu odwoławczym.

Sygn. akt IX Ka 567) 13

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Sandomierzu wyrokiem z dnia 31 stycznia 2013r. w sprawie (...)12 oskarżonego D. L. uznał za winnego tego, że w dniu 29 października 2012r. o godz. 18.20 w miejscowości O., gmina Ł., woj. (...), będąc uprzednio prawomocnie skazanym za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości wyrokiem Sądu Rejonowego w Kielcach z dnia 13.04.2011r. w sprawie (...)11, nie zastosował się do orzeczonego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 4 lat, prowadził samochód osobowy marki V. (...) o nr rej. (...) w ruchu lądowym znajdując się w stanie nietrzeźwości (I.-1.03 mg/1, II - 1.05 mg/1 alkoholu w wydychanym powietrzu) tj. popełnienia czynu stanowiącego przestępstwo z art. 178a§4kk i za ten czyn na podstawie art. 178a§4kk skazał oskarżonego na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności. Na podstawie art. 42§2kk w zw. z art. 43§1kk orzekł wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 lat. Na podstawie art. 49§2kk orzekł wobec oskarżonego świadczenie pieniężne w kwocie 300 zł na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej. Zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 210 zł tytułem kosztów sądowych.

Apelację od tego wyroku wniósł oskarżony D. L. osobiście, który nie precyzując zarzutów wniósł o zawieszenie kary pozbawienia wolności i obniżenia wysokości orzeczonego świadczenia pieniężnego. W uzasadnieniu powołał się na bardzo ciężką sytuację psychiczną i materialną, podniósł, iż pozostaje bez pracy i środków do życia, a także, że zrozumiał naganność swojego postępowania i podjął leczenie odwykowe.

Sąd Okręgowy zważył co następuje :

Apelacja D. L. nie zasługuje na uwzględnienie , a biorąc pod uwagę jakość merytoryczną wniesionego środka odwoławczego , okazała się niezasadna w stopniu oczywistym. Sąd Okręgowy nie dopatrzył się również żadnych uchybień, które należało uwzględnić z urzędu, a które uzasadniałyby zmianę lub uchylenie zaskarżonego wyroku.

W niniejszej sprawie ustalenia faktyczne poczynione przez Sąd Rejonowy są prawidłowe , nie były ostatecznie kwestionowane przez oskarżonego . Jak to słusnie wskazano w pisemnym uzasadnieniu zaskarżonego wyroku zebrane w sprawie dowody pozwoliły na ustalenie, że oskarżony D. L. w dniu 29.10.2012r. w miejscowości O. kierował samochodem osobowym znajdując się w stanie nietrzeźwości , przy czyni w tym czasie obowiązywał go zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych orzeczonej przez Sąd Rejonowy w Kielcach wyrokiem z dnia 13.04.2011 r. w sprawie (...)11 w związku ze skazaniem oskarżonego za przestępstwo z art. 178a§4kk . Co prawda oskarżony do kierowania pojazdem się nie przyznał , jednakże jego wyjaśnienia na wiarę nie zasługują , bowiem pozostają w sprzeczności z zeznaniami świadków K. D. i G. C. . K. D. był pasażerem pojazdu kierowanego przez oskarżonego i od początku postępowania konsekwentnie wskazywał, iż pojazd ten prowadził D. L., który był również właścicielem tego pojazdu . Z kolei świadek G. C. , który w tym dniu pełnił służbę patrolową, zwrócił uwagę na specyficzne zachowanie pojazdu kierowanego przez oskarżonego, który na widok radiowozu zaczął hamować , skręcił na pobocze i zatrzymał się , następnie zaś D. L. z siedzenia kierowcy przesiadł się na tylną kanapę pojazdu . Jak wskazał G. C. obserwował zachowanie oskarżonego. Wobec stanowczych, konsekwentnych i spójnych zeznań świadków , wyjaśnienia oskarżonego, który zaprzeczył by kierował samochodem i wskazał, że z uwagi na stan upojenia nie wie jak znalazł się w miejscowości O. , jawią się jako pokrętne i nieprawdziwe . Wyniki dokonanego pomiaru na zawartość alkoholu w wydychanym przez D. L. powietrzu nie budzą wątpliwości. Słusnie zatem Sąd Rejonowy uznał zachowanie oskarżonego jako wyczerpujące znamiona przestępstwa z art. 178a§4kk .

Przechodząc do oceny kary wymierzonej D. L. , w kontekście podnoszonego przez oskarżonego zarzutu niewspółmiernej jej surowości , przypomnieć należy , że uwzględnienie tego zarzutu może okazać się skuteczne jedynie w sytuacji wymierzenia kary rażąco surowej lub rażąco łagodnej, albowiem tylko wówczas zarzut ten może być uwzględniony .

Analiza okoliczności ujawnionych w toku postępowania , w zestawieniu z pisemnym uzasadnieniem zaskarżonego wyroku prowadzą do wniosku, że Sąd I instancji wymierzając oskarżonemu karę w sposób należyty uwzględnił dyrektywy jej wymiaru wymienione w art. 53kk .

Prawidłowo Sąd Rejonowy uznał , iż stopień winy i społecznej szkodliwości czynu przypisanego oskarżonemu są wysokie . D. L. kierując samochodem w stanie nietrzeźwości , naruszył nie tylko jedną z podstawowych zasad obowiązujących wszystkich uczestników ruchu drogowego, a mianowicie zasadę bezwzględnej trzeźwości , ale również zlekceważył wcześniej orzeczonej wobec niego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych . Łamiąc prawo po raz kolejny oskarżony swoim zachowaniem wykazał rażąco niepoprawność . Trafnie Sąd Rejonowy przy ocenie stopnia naruszenia zasady trzeźwości przez oskarżonego , uwzględnił wysokość stężenia alkoholu oraz stopień zagrożenia jakie oskarżony stwarzał dla innych uczestników ruchu drogowego, który przewoził również pasażerów. W sprawie nie występowały żadne okoliczności, które usprawiedliwiałyby, czy wymuszały na oskarżonym kierowanie pojazdem w stanie nietrzeźwości. Wymierzona oskarżonemu kara 6 miesięcy pozbawienia wolności jest zatem karą sprawiedliwą i adekwatną do wskazanych wyżej okoliczności. Nadto podkreślić należy , iż wysokość tej kary oscyluje w dolnych granicach ustawowego zagrożenia, jednak kara pozbawienia wolności jest z istoty swej karą najsurowszego rodzaju , zaś jej prewencyjne oddziaływanie - szczególnie w przypadku przestępstw takich , jak przypisane oskarżonemu - wynika przede wszystkim z konieczności i nieuchronności jej odbycia , a nie jej wysokości.

D. L. jest sprawcą niepoprawnym , mimo uprzednich skazań, w tym również za przestępstwo z art. 178a§4kk , w dalszym ciągu swoim zachowaniem demonstruje lekceważenie , nie tylko dla obowiązującego porządku prawnego , ale również wykazuje , iż dotychczas stosowane kary nie osiągnęły wobec niego zamierzonych celów wychowawczych . Trafnie wskazał Sąd Rejonowy w pisemnych motywach zaskarżonego wyroku, że brak jest w sprawie szczególnych okoliczności uzasadniających w myśl art. 69§4kk warunkowe zawieszenie orzeczonej kary pozbawienia wolności. Oskarżony był uprzednio karany , wcześniej orzeczonej kara o łagodniejszym charakterze tj. kara pozbawienia

wolności z warunkowym zawieszeniem 'jej wykonania , nie odniosła pozytywnego rezultatu. Dlatego też brak jest podstaw do przyjęcia tzw. pozytywnej prognozy kryminologicznej. Okoliczność zaś, iż oskarżony , jak wskazuje w apelacji, zrozumiał naganność dotychczasowego postępowania , postrzegać należy jako obawę przed rzeczywistym wykonaniem kary pozbawienia wolności , niż faktyczna skruchę , zwłaszcza, że w toku prowadzonego postępowania nie przyznawał się do winy i przedstawiał pokrętne wyjaśnienia.

Nie budzi wątpliwości okres orzeczonego wobec oskarżonego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych. Oskarżony swoim zachowaniem wykazał, iż jest

nieodpowiedzialny, stwarza zagrożenie dla innych uczestników ruchu drogowego, dlatego z tego ruchu należy go wyeliminować na długi okres czasu. Orzeczony 3 -letni okres zakazu pozwoli mu na zweryfikowanie swojego dotychczasowego zachowania.

Wbrew wywiadowi D. L. okoliczności ujawnionego w toku postępowania, a uwzględnione przez Sąd Rejonowy nie dają również podstaw do złagodzenia wysokości orzeczonego świadczenia pieniężnego . Ten środek karny ma na celu nie tylko wzmocnienie represji karnej , ale przede wszystkim spełni cele wychowawcze i prewencyjne , bowiem uświadomi oskarżonemu w wymiarze materialnym nieopłacalność naruszania norm prawnych. Wbrew wywiadowi oskarżonego kwota 300 zł nie jest wysoka, a D. L. jest młody , zdrowy i może nawet podejmując prace dorywcze, czy sezonowe świadczenie pieniężne uiścić.

Uwzględniając powyżej przedstawione argumenty Sąd Okręgowy na podstawie art. 437§1kpk orzekł jak w wyroku .

O kosztach sądowych orzeczono na podstawie art. 636§1kpk oraz art. 8 i art.2pkt. 1 ustawy o opłatach w sprawach karnych z dnia 23.06.1973r. (Dz.U. z 1983r. na 43 póź.223 z późniejszymi zmianami), na które złożyły się 120 zł opłaty od kary pozbawienia wolności oraz 20 zł ryczałtu za doręczenia pism sądowych w postępowaniu odwoławczym.